

διηγήθη αὐτοῖς τὴν ἐπομένην ἱστορίαν: Ἐθνικός τις, κάτοικος τῆς Ἀσκάλωνος, εἶχε τιμαλφεῖς λίθους, διὰ τοὺς ὁποίους τῷ προσέφερον ἐξήκοντα χιλιάδας χρυσοῦς· ἀλλ' ὁ πατήρ του ἐκοιμήτο καὶ εἶχε τὴν κλειδα τοῦ κιβωτίου, ὅπου ἦσαν κλεισμένα τὰ πετράδια. Ὑπὸ τὸ προσκέφαλόν του. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἤμπορῶσαν νὰ περιμένουν, ὁ υἱὸς ἐπροτίμησε νὰ διαλύσῃ τὴν ἐπικερδεστάτην ταύτην συμφωνίαν, παρὰ νὰ ἐξυπνίσῃ τὸν πατέρα του. Ἄς ἀκούσωσιν οἱ τῶν σημερινῶν μας νέοι, καὶ εἴθε μὴ ἐντραπῶσι!

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓ. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ Φλεβάρης, κ' ἂν φλεβίξῃ,
τοῦ καλοκαιριοῦ μυρίζει.
Μὲ ἂν σώσῃ καὶ καιώσῃ,
μέσ' ἔς τὸ χιόνι θά μᾶς χώσῃ.

*Η:

Ὁ Φλεβάρης, κ' ἂν φλεβίξῃ,
πάλλει ἄνοιξι μυρίζει.

*
Τὴν Τυρινὴ καὶ τῶν Βαγιδῶ
ἔμπαίνει ὁ διάολος ἔς τὸ ἴγαλό.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τῶν ἀπόκρεων καὶ τὴν πρὸ τοῦ Πάσχα Κυριακὴν τῶν Βαῖων συμβαίνει μεγάλαι τρικυμίαι. ***

ΣΟΥΛΙ, ΣΟΥΛΙΩΤΑΙ

Ὁ Περραιβὸς ἀφηγεῖται ἐκ παραδόσεως ὅτι αἰγοβοσκοὶ τινες ἐκ διαφόρων χωρίων ἀνέβαινον βόσκοντες τὰ κτήνη των εἰς τὰ βουνά, ἔνθα σήμερον ὑπάρχουσιν ἡ Κιάφα, ὁ Ναβαρικός, ἡ Σαμονίδα καὶ τὸ Κούγκι, ἀπεκατέστησαν δ' ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς τυραννίας, ὅτε Ὁθωμανὸς τις τοῦνομα Σούλης, ἐσκηνωμένος ὦν ἐν τῇ θέσει, τῇ καλουμένῃ σήμερον Σούλι, καὶ φθονήσας τὴν ἐλευθερίαν τῶν γειτόνων αὐτοῦ, Χριστιανῶν μάλιστα ὄντων, ἀπεφάσισε νὰ τοὺς καταστρέψῃ καὶ καταστρέφῃ· τότε οἱ αἰγοβοσκοὶ συνωκίσθησαν ἐπὶ τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ, κ' ἐντεῦθεν Σούλιον ὠνομάσθησαν περιληπτικῶς ἅπαντα τὰ ὄρη ἔνθα κατεστράφη ὁ Σούλης* καὶ Σουλιῶται, οἱ καταστρέψαντες αὐτόν. *

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Ἐκ τῶν τοῦ COWPER.

Βροχὴ νυκτὶ ἔλουε κάλυκα ῥόδου νέον,
ὄν πρὸς τὴν Ἄνναν ἢ μικρὰ Μαρία εἶχε στείλει·
ἡ ὄροσος πλὴν ἐδάρινε τὸ ἄνθος τὸ ὠρατον,
καὶ κάτω ἔκλινε σιγὰ τὰ ἔρωθρά του χεῖλη.

Τὸν κάθυγρόν του κάλυκα, τὰ φύλλα τὰ ὑγρά του
ἂν ἔδλεπε, θὰ ἔλεγες ὅτι θρηνεῖ, ἀψῆσαν
μόνα εἰς τὴν ῥοδωνίαν τὰ ῥόδα τ' ἀδελφά του
μεθ' ὧν μικρὸν συνέζησε, κ' ἔβαλλε συναυξήσαν.

1. Κωστακτινὸς πόλις, ὑπὸ Σ. Δ. Βουλγαρίου.

Ταχέως τὸ ἀνῆρπασα· ἄτοπον μοὶ ἐφάνη,
ἀπὸ βροχὴν ὁ κάλυξ του ἀφου κατεβραντίσθη,
εἰς ἀνθοδέσμη νὰ δεθῇ πλὴν μύλις τὸ λαμβάνει
ἢ χεῖρ μου, κ' ἀφῆνης κατὰ γῆς θραυσθὲν κατεκυλίσθη.

Ὁμοίως πόσοι ἀσπλαγγοὶ, ἔκραζα τότε, πόσοι
ἀναίσθητοι σπαράττουσι καρδίας ἀνθρωπίνους,
κ' εἰς λύπας τὰς βυθίζουσι χωρὶς νὰ μεριμῶσι,
εἰς χάος ὅπου κληρὸν των πικρὸς εὐρίσκουν θρήνους!

Ὁλίγον ἂν ἐπρόσεχον, ὦ! ἤθελεν ἀνθῆσει
ἤδη φαῖδρον καὶ μειδιῶν τὸ ῥόδον τὸ ὠρατον,
ὅπως τὸ στόμα μειδιᾷ, ὅπῃταν χειρ σπογγίσῃ
φίλη, ἀδρὰ καὶ εὐγενὴς τ' ὄμμα τὸ δακρυχέον.†

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Αἱ κατοικίαι μας εἶνε τὸ ἔνδυμα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας βίου. Τὰς κτιζόμεναι καὶ τὰς κοσμοῦμεν συμφώνως πρὸς τὰς ἰδιαιτάτας ἡμῶν κλίσεις. Ἀκολουθοῦσι καὶ αὐταὶ τὰς ἰδικὰς μας συνηθείας καὶ ἔχουσι τὸν τύπον τοῦ ἰδικοῦ μας βίου. Καὶ καθὼς ὁ ὀρνιθολόγος παρατηρῶν μίαν φωλεὰν δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ εἴδους τοῦ πτηνοῦ, ὅπερ τὴν ἔπηξε, τοιοῦτοτρόπως δύναται τις, βλέπων τὴν ἐφήμερον τοῦ ἀνθρώπου φωλεὰν, τὴν οἰκίαν, νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντος. Σωρεῖται πλοῦτον καὶ χρυσίον καὶ ἐπιπλα πολυτελῆ καὶ ἐπιδεικτικὰ ὁ τραπεζίτης, περικυλοῦται ὑπὸ βιβλιοθηκῶν ἢ εἰκόνων ἢ ἀγαλλμάτων ὁ καλλιτέχνης καὶ ὁ λόγιος. Ὁ καλὸς οἰκοκύριος μετὰ ὀρθοσκευτικῆς εὐλαβείας διατηρεῖ τὰ παλαιὰ του σκευῆ, ἀνάμνησιν παλαιῶν τῶν πατέρων του, οὐδέποτε δὲ λείπει τὸ ἐντὸς τοῦ κλωβίου καλλικέλαδον πτηνόν, ἵνα τέρπῃ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας της, ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς ἐργατίδος. Ἀλλὰ μετὰξὺ ὅλων τούτων τῶν οἰκημάτων ὑπάρχει ἐν τὸ ὁποῖον, εἰς ἀπάσας τῆς κοινωνικῆς κλίμακος τὰς βαθμίδας, ἔχει ἰδιαίτατόν τι θέλητρον· τῆς κόρης τὸ δωμάτιον. Δέν δύναται τις ἄνευ μυστηριώδους εὐλαβείας νὰ εἰσέλθῃ πρῶτην φοράν εἰς αὐτό. Ἔστω τὸ δωμάτιον τοῦτο πολυτελεὲς ἢ πτωχικόν, κομποπρεπὲς ἢ γυμνόν, ἀδιάφορον. Ἡ ἐκεῖ κατοικοῦσα, ἢ καλὴ καὶ χαριτωμένη κόρη, τὸ στολιζέει διὰ τῆς παρουσίας της, τὸ ζωοποιεῖ διὰ τοῦ μειδιάματός της, ἢ καθαρὰ της ἀναπνοῆ τῷ παρέχει εὐωδίαν. Ἡ ἀγνότης τῶν σκέψεών της καὶ τῶν ὀνείρων της τὸ καθιστᾷ ἱερόν· καὶ ὅταν αὐτὴ ἀκόμη τὸ καταλείψῃ, νομίζεις ὅτι μένει ἀκόμη εἰς τὸ δωμάτιον τὸ ἄρωμα τῆς νεότητος τῆς δροσερᾶς. Εἶνε ἀληθινὴ φωλεὰ πτηνοῦ, τοῦ καλλίστου τῶν πτηνῶν. (Xavier Marmier).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὰ πάντα χρησιμοποιοῦνται ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐν ᾧ εἰς τὰ δάση τῆς Ἀμερικῆς ἀποκτείνουσι τὰ ζῶα ἀπλῶς καὶ μόνον ἵνα λάβωσι τὸ δέρ-

1. Μετὰ τῶν Ἀγγέλου Βλάχου.